

Spil fra hjertet

- og det vil nå de rigtige

Troy Campbell om succes

af Camilla Mills

De fleste DJBFA medlemmer kender sangsmed og filmmand Troy Campbell i forbindelse med det populære Dansk/Amerikanske co-writing projekt, The House of Songs. Men siden han i starten af halvfemserne var frontmand i bandet Loose Diamonds, har multikunstneren fra Austin udgivet 7 albums, tre i eget navn, samt vundet en håndfuld prestigefyldte priser for sine satiriske, banebrydende dokumentarfilm.

Derudover har han turneret igennem USA, Europa og Skandinavien blandt andet i selskab med sin gode ven og kollega Poul Krebs, hvilket har bragt ham i tæt forbindelse med Danmark og i særdeleshed danske kunstnere.

Jeg mødte Troy Campbell i Århus denne sommer, for at høre lidt om hvilke erfaringer han har gjort sig omkring succes, i løbet af sin lange og alsidige karriere.

- Troy, hvad betyder succes for dig?

- Jeg tror at succes betyder evnen til at skabe, og at succes og glæde er resultatet af, at arbejde sig frem mod at gøre det næste rigtige på vejen. Jeg elsker at arbejde og jeg forsøger at være så fokuseret jeg kan. Uanset om jeg laver film, indspiller eller hjælper nogen i House of Songs, så prøver jeg at være opmærksom på hvornår nogen virkelig er der. Det er mit job at være til stede og det er en succes for mig, når jeg kan være der for andre. Det bedste vi kan give hinanden er kvaliteten af vores opmærksomhed.

Der er nogle musikere der siger at de gerne vil være succesfulde. Men jeg tror det er vigtigt at gøre op med sig selv hvad det egentlig betyder. Er det ønsket om at bidrage med noget til denne verden, eller er det: "jeg skal bruge en million kroner"?

Spil fra hjertet

- Manden bag musikken til filmen "Crazy Heart", gav mig det bedste karrieremæssige råd jeg nogensinde har fået. Jeg fortalte ham alle de ting jeg troede jeg skulle, for at være succesfuld og det eneste han sagde var: "Du er fuld af lort. Bare spil fra hjertet, så skal det nok nå de rigtige. Alt andet har intet med kunst at gøre. Det er i orden at have styr på forretningsdelen, men hvis du vil være en god kunstner må du være oprigtig."

Det væltede mig bagover. For jeg troede, at den eneste måde jeg kunne skabe kunst på, var efter jeg havde overstået alle mine andre forpligtelser. Først da kunne jeg få fem minutter til at være mig selv.

Den største succesdræber jeg nogensinde har kæmpet imod, er uafsluttede projekter. Det kan kræve

noget så simpelt som at lave en liste over hvad man skal bruge, hvis man f.eks. skal indspille en plade. Men det ikke at handle, er i sidste ende ensbetydende med smerte og lidelse.

- *Hvad var din første drøm i forbindelse med succes?*

- Det var at stå på en scene og synge, som de gjorde det i fjernsynet.

Den første gang jeg stod foran en mixerpult blev jeg næsten dræbt. Jeg var omtrent sytten år, da jeg fik mit første gig. Lyset var rigtigt varmt, så jeg tog fat i pulten mens jeg også havde min hånd på mikrofonen og fik så et stød der kastede mig tilbage på scenen. Et par minutter efter var jeg nødt til at optræde.

Det var min første optræden. Men jeg var opsat på at følge det til dørs, fordi jeg troede at hvis jeg ikke lavede det her job, så ville jeg ikke få et andet. Men jeg lærte ... jeg lærte ikke at røre ved lyset samtidig med mikrofonen. Det er sikkert den vægtigste musikalske lektion jeg nogensinde har fået.

At genkende udholdenhed

- *Så hvad er en succesfuld kunstner i din bog?*

- Poul (Krebs *red.*), fordi han formår at balancere et godt familieliv med et spændene, alsidigt kunstnerisk liv. Han udfordrer sig selv. Den fyr kunne nemt bare sidde på sin flade, men det gør han ikke. Han tænker altid på hvordan han kan hjælpe andre mennesker. Sådan er hans natur. Han gjorde det også før han slog igennem.

Jeg troede engang, at det at være en succes betød at man skulle være et røvhul. Men jeg har senere mødt kunstnere som Poul og Bruce Springsteen, der stadig stiller spørgsmål selvom deres kreditkort ikke lige er i fare for at blive afvist. De står stadig op hver dag og tager ansvar. Det kan jeg godt lide.

- *Ville du beskrive dig selv som en succes?*

- Det jeg genkender som succes hos andre, er udholdenhed. Og jeg tror, at hvis det er det mit arbejde har givet mig – gjort mig til et mere udholdende menneske – så ja, så er jeg en succes.

Udholdenhed for mig er, at modtage kritik og stadig blive ved. Det kan måske være, at mit ego er lidt såret men det afholder mig ikke fra at være kreativ.

Hvis jeg besluttede, at jeg var en fiasko fordi jeg ikke solgte 10.000 CD'er, hvordan kan jeg så sælge en enkelt? Min kone minder mig om hvordan vi har det i dag når jeg bliver for sortsynet - og hun har jo ret. Det er faktisk rigtig dejligt, at jeg ikke behøver at blaffe mere. Jeg har en bil. Den er hurtigere. Jeg kan nå mere.

Tillidsfuld og glad

- *Taknemmelighed altså?*

- Ja, taknemmelighed er en af de helt store. Det er svært at være taknemmelig og bange på samme tid. Det er faktisk umuligt.

Jeg ringede engang til Ray Wylie Hubbard, som er en god ven, sangskriver og rådgiver, og råbte op om et eller andet omkring musikbranchen. Jeg ville egentlig bare have, at han skulle være sød ved mig og sige at det hele nok skulle gå, men i stedet sagde han:

"Troy, din eneste opgave er at være tillidsfuld og glad. Er du det lige nu?"

Det var for to år siden, og det ændrede hele mit livssyn.

I dag når der er et eller andet der pisser mig af, så spørger jeg mig selv: er jeg tillidsfuld og glad? Jeg stiller tit samme spørgsmål til de kunstnere der kommer til House of Songs. Det er oftest de enkleste ting der indeholder det tungeste budskab.

- Du taler meget åbent om at du har kæmpet med alkoholafhængighed. Hvad er det vigtigste du har lært af det?

- Det er den største mulighed jeg nogensinde har fået i mit liv. For hvis jeg bare var fortsat med at leve som jeg gjorde for 16 år siden, i stedet for at ramme bunden, så havde jeg aldrig opdaget hvad det vil sige at værdsætte mit liv. Jeg vil ikke anbefale det, men det har gjort at jeg bliver nødt til at huske på at være taknemmelig hver dag.

Jeg har denne her opfattelsessygdom (det er hvad jeg kalder alkoholisme), som får mig til at tro på en historie som bare ikke er sand. Nu ved jeg, at det er mit job at være tillidsfuld og glad, og jeg vil virkelig gerne beholde den tjans. Det er en god nok historie for mig i disse dage.

Så jeg føler at den "fiasko" gjorde mig til en succes. Før det, troede jeg at det eneste der definerede mig var musik. Det var det eneste jeg identificerede mig med. Og endda troede jeg, at det at jeg var en drukmås også var det der gjorde mig til kunstner. Jeg anede ikke at jeg rent faktisk skabte på trods af at jeg var en drukmås. I en nøddeskal, så mente jeg, at jeg var den største lort som hele verden drejede sig omkring.

Men i sidste ende har jeg lært, at når man spiller fra hjertet, så vil det også nå de rigtige. Og det er til stadighed det vægtigste råd jeg kan give nogen omkring succes.

Blå bog:

Troy startede sit første band "The Highwaymen" med sin bror Mike, fordi "der ikke var andre i nærheden og jeg tvang ham". Troy sagde ja til at spille deres første live job uden nogen form for musikalsk erfaring. I 1989 fulgte han en vens råd og flyttede til Austin Texas, hvor han bor den dag i dag. Han har to hunde.